

EN NARRATIV SKRIVEØVELSE OM UDFORDRINGER INDEN FOR SELVORGANISERING OG SELVLEDELSE

ØVELSENS FORMÅL

At reflektere over udfordringer og kompetencestræk inden for selvorganisering og selvledelse gennem historiefortælling.

Et narrativ defineres som en fortælling, hvori en række af begivenheder er forbundet over tid gennem et plot eller et tema. Plottet, temaet eller konklusionen er det, som giver mening til fortællingen.

FØRSTE DEL AF OPGAVEN

Skriv på 1 A4 side en fortælling om en udfordring inden for selvorganisering og selvledelse. Det kan være med afsæt i en bestemt begivenhed eller det kan være en mere overordnet fortælling.

Udfordringerne kan f.eks. være tid, kommunikation, prioriteringer, aftaler, stress.

Fortællingen skal skrives i jeg-form. Forsøg at overholde en dramaturgi i din fortælling, så den består af en begyndelse, en midte og en afslutning.

For at komme i gang med dit narrativ kan du f.eks. tænke over følgende spørgsmål:

- Hvad er du optaget af i dit arbejdsliv?
- Hvad ser du af gentagende udfordringer inden for selvorganisering?
- Hvilke (selv)ledelsesmæssige kompetencer har du eller mangler du? (f.eks. lyttende, reflekterende, kommunikative, anerkendende, strategiske....)

ANDEN DEL AF OPGAVEN

Find en refleksionspartner, som du synes, det er længe siden, du har talt med. Sæt jer sammen og start med at læse jeres fortællinger for hinanden. Vær opmærksom på at lytte godt efter hinandens fortællinger, og gør jer noter undervejs om fortællingens karakter. Forsøg at have opmærksom på, om hvilken typer af fortællinger, I hører blive fortalt (læs nedenfor om tykke og tynde fortællinger).

Tynde fortællinger

Typisk problemfortællinger, som er entydige og ikke levner plads til kompleksitet og mangfoldighed. De begrænser vores perspektiver og handlemuligheder og skaber tynde konklusioner om identitet, relationer og livet på en arbejdsplads/skole. F.eks. ”vores leder er inkompetent”, ”vi har ikke ressourcer nok på skolen”, ”Andetårsforestillingen er virkelig vanskelig”, ”jeg er en dårlig instruktør”. Tynde konklusioner har tendens til at avle flere tynde konklusioner og er medvirkende til at fasthold og forstærke problemforståelser.

Tykke fortællinger

Er langt mere righoldige og nuancerede. De levner plads til detaljerede og modsatrettede konklusioner og beskrivelser af livet i en organisation eller på en uddannelsesinstitution, og hjælper til at mindske problemers indflydelse. De synliggør viden, færdigheder og kompetencer og stiller derfor langt flere handlemuligheder til rådighed. Jo flere forståelser, der stilles til rådighed, jo flere forskellige konklusioner kan der drages. Jo flere konklusioner, der kan drages, jo flere handlemuligheder har vi.

Når I har hørt hinandens fortællinger, så tag en fortælling ad gangen og spørg nysgerrigt ind til hvad I har hørt. Prøv at spørge ind til den andens fortælling med afsæt i spørgsmål som:

- Fortæl mig lidt mere om lige netop denne del af fortællingen
- Hvad tror du var årsagen til, at du oplevede situationen sådan?
- Hvad tror du fik dig til at gøre det, du gjorde?
- Hvordan kunne du ellers have grebet situationen an?
- Hvad kunne du også have haft inkluderet i din fortælling?
- På hvilken måde ville det ændre din fortælling?

Reflekter sammen over de muligheder, der ligger for at skabe nogle alternative og foretrukne fortællinger ud fra jeres narrativer. Hvis der findes nogle ”tynde” fortællinger i det, I har skrevet, hvordan kunne man så skabe en ”tykkere” fortælling? Det handler ikke om at erstatte en fortælling med en anden, men at øge nuancerne og facetterne i den enkelte fortælling. Opgaven er således at reflektere over, hvordan man kan give en fortælling flere tangenter af spille på.

(Kilder: Bl.a. Gergen, K. (2005), 'Social konstruktion – ind i samtalen', DPF, Schnoor, M. (2009), 'Narrativ organisationsudvikling – at forme fælles mening og handling', DPF)